

minister havde jo forud forsikret dette høje Ting, at en saadan Nedskæring kunde Sygekasserne let bære, og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, gav jo som bekendt Ministeren sin Tilslutning. Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, blev yderst opbragt over min Bedudelse af en Kontingentforhøjelse og udtalte som refereret i Folketingstidende for 1926—27 Sp. 5638, hvilke faa Linier jeg ogsaa gerne vil udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere: „Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at en Forhøjelse af Kontingentet af 3 Kr for hvert Sygekassemedlem vilde blive Følgen af denne Lovs Vedtagelse. Det ved det ærede Medlem aldeles intet om, og derfor er det en Utilbørlighed, naar det ærede Medlem fra denne Talerstol vover at paadutte os, at den danske Befolkning vil faa et Paalæg af 3 Kr som Forhøjelse af Sygekassekontingentet i den kommende Tid, naar denne Lov vedtages. Det ærede Medlem staar her og jonglerer med Ord.“ Ja, dette var det konservative Folkepartis Indsats i Debatten, og det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der i øvrigt ellers gik imod Ødelæggelsen af Sygekasserne ved Nedskæringen af Statstilskuddet, tvivlede ogsaa paa min Paastand om en Kontingentforhøjelse og sagde i sit Gensvar til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou som refereret Spalte 5647, hvad jeg ligeledes med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere blot et Par Linier af: „Jeg er enig med det ærede Medlem i, at en Kontingentforhøjelse af de Dimensioner, som det ærede Medlem Hr. Weygaard nævnte, er der ikke Tale om, men alene det at opretholde Kontingentet i den Højde, det har nu, vil for mig være overmaade betænkeligt af Hensyn til de fattigste af Sygekassemedlemmerne“.

Imidlertid blev Nedskæringen jo vedtaget, og den 1. Oktober i Aar traadte den ændrede Sygekasselov i Kraft. Hvordan ligger saa Sagen nu her og ude i Landet? Ja, opmærksomme Iagttagere af Bladenes Referater kan jo ikke være blinde for, at paa Sygekassegeneralforsamlingerne, som nu er i fuld Gang, staar Anskuelserne ikke meget delte om, hvilke af de to Principper, jeg nævnte, der skal følges: Enten at lade de syge betale eller lade de raske betale. Lader man de syge betale, vil det betyde en Forringelse af de Ydelser, som Medlemmerne hidtil har nydt godt af under Sygdom, og lader man de raske betale, vil det betyde en almindelig Kontingentforhøjelse. Nu synes det lykkeligvis at være det sidste Princip,

der er det sejrende. Lykkeligvis, siger jeg, for det vilde være skændigt, om et en Gang tilkæmpet socialt Gode atter skulde fratages Befolkningen. I de københavnske Kasser har vi endnu ikke kunnet naa at holde Generalforsamlinger, men ude i Landet er Sygekasserne i fuld Gang dermed, og jeg har med stor Opmærksomhed læst, hvad der i Dagbladene for den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, hidtil har været refereret fra de lokale Sygekassers Generalforsamlinger, og jeg ser deraf, at der er Sygekasser, og det endda rene Landkasser, hvor Kontingentforhøjelsen har været betydeligt højere end af mig bebudet. I Regeringsbladet „Roskilde Dagblad“ for Onsdag den 19. Oktober refereres vedrørende Havdrup Sygekasse, at Kontingentet der er forhøjet med 4 Kr. 40 Ø. aarligt pr. Medlem eller 8 Kr. 80 Ø. aarligt, hvor baade Mand og Hustru er Medlemmer, og det vil jo altsaa sige næsten 50 pCt. større Kontingentforhøjelse end af mig bebudet ved anden Behandling af Nedskæringslovforslaget. Fredag den 21. Oktober dette Aar refererer det radikale Organ „Roskilde Tidende“, at Borup-Kimmerslev Sygekasse har forhøjet Kontingentet med 4 Kr. aarligt pr. Medlem, altsaa 33 pCt. større Forhøjelse end af mig bebudet. Og ifølge Referat i den af det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussen redigerede „Roskilde Avis“ for i Mandags af Generalforsamlingen i Fløng Sygekasse er Kontingentet i denne rene Landkasse forhøjet med gennemsnitlig 25 Ø. om Maa-neden, altsaa 3 Kr. aarligt, netop som af Socialdemokratiet bebudet.

Disse Eksempler, som jo sikkert er Strømpile, der viser efterfølgende Kasser Vejen, er jo tydelige Beviser paa, i hvor høj Grad Socialdemokratiet havde Ret i sin Paastand paa det heromhandlede Omraade, da vi behandlede Lovforslaget om Nedskæring paa Sygekasseloven. Disse Eksempler viser jo, hvor skæbnesvanger Sygekassetilskuddenes Nedskæring vil komme til at virke netop for de fattigste Sygekassemedlemmer, og det er mig ingen Trøst, at ærede Medlemmer af dette høje Ting, saavel af Regeringspartierne som af det konservative Folkeparti, nu bagefter overfor mig personlig dybt beklager, at Konsekvensen af Nedskæringen er blevet saadan, som det nu fremgaar af Referaterne ude fra de rene Landsogne. Det er for sent for de ærede Medlemmer nu at gaa rundt i den dybeste Bekymring for den Situation, som de selv i ubegribelig Tankeløshed har skabt. Men disse af mig nævnte Eksempler viser jo, at det var Socialdemokratiets Skøn over den